

drage alt over til den store Industri, og man ser jo allerede nu det samme foregaa indenfor Chokoladeindustrien, som i de sidste Aar er foregaaet indenfor Tobaksindustrien, Sammenslutning af de store Fabrikker. Lovforslaget fuldender dette Værk.

Jeg vil altsaa ikke paa mit Partis Vegne kunne anbefale disse Lovforslag, men kan henholde mig til de Udtalelser, hvormed jeg sluttede min Omtale af den anden Del af Skattelovforslagene, hvorom jeg havde den Ære at tale paa mit Partis Vegne.

Finansministeren: (N. Neergaard): Jeg takker mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen-Klejs, for hans Tilslutning til Lovforslagene i det hele, skønt jo ogsaa han forbeholdt sig nærmere Overvejelse i Udvalget. Det ærede Medlem omtalte Rigsdagsrestauranten. Det er ikke Meningen, at der skal gøres nogen som helst Undtagelse for dens Vedkommende, men der findes i § 1 som almindelig Regel den; at Skatten kun rammer saadanne Virksomheder, til hvis Udøvelse der kræves Næringsadkomst som Beværter eller Gæstgiver, og for saa vidt vil Rigsdagens Restaurant komme til at dele Skæbne med alle andre Restaurationer af lignende Art. Der er ikke Tale om, at der skal gives nogen som helst Dispensation for denne Virksomhed, den maa følge Lovens almindelige Regel, som jo altsaa vil være den, at den i Lighed med andre Foreningsrestaurationer ikke bliver afgiftspligtig.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmann skal jeg sige, at han tog noget fejl, naar han mente, at Restaurationsskattens Forelæggelse skyldtes de dyre Kul, som i sin Tid var købt til Statsbanerne. Nej, aldeles ikke. I det Finanslovsforslag, som er lagt til Grund her ved det almindelige finansielle Overslag, regnes der jo i det væsentlige med Balance for Statsbanerne. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard betvivlede, at denne Balance vilde holde. Det er et andet Spørgsmaal, og der er naturligvis ingen, der kan svare for det; det afhænger af de almindelige økonomiske Forhold i Landet, om Statsbanernes Benyttelse vil blive saa stor som antaget, eller om den vil gaa endnu yderligere tilbage. Men de saakaldte dyre Kul har i alt Fald ikke noget med dette at gøre. Forudsætningen er altsaa Balance med de nuværende Statsbanetakster, men der er ganske vist i Planen regnet med en Underbalance paa 10 Mill. Kr.; men dette er ikke som Følge af Kulindkøbene, men som Følge af Nedsættelsen af Taksterne, en Nedsættelse af Taksterne,

som jeg med de nuværende Trafikforhold og med Næringslivets nuværende Tilstand i Landet for Øje ikke tør regne vil blive dækket ved en forøget Brug af Statsbanerne. Jeg har derfor maattet regne med et Beløb til Dækning af det Underskud, som ventelig vil fremkomme. Det ærede Medlem haabede, at de Ventilparagraffer, som jeg har kaldt dem, som er indsat, skulde særlig komme disse Forslag her til gode. Ja, det er jo, hvad jeg selv haaber. Jeg har indsat dem netop i de Forslag, hvor jeg mener det kunde være rimeligst at lette Byrderne, bl. a. fordi en ny Byrde altid tynger mere end en gammel. Det er ogsaa mit Haab, at disse Skatter mulig en Gang kunde blive overflødige eller i alt Fald kan formindskes lige saa vel som Formue- og Indkomstskatten.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann vilde have Restaurationerne delt i 3 Klasser, og noget lignende var ogsaa andre ærede Medlemmer inde paa. Ja, denne Tanke, navnlig om man kunde gøre det efter Frankrigs Mønster, har naturligvis været overvejet. Det ærede Medlem Hr. Munch var for øvrigt ogsaa inde paa den samme Tanke. Jeg tror imidlertid, det vilde volde ganske overordentlige Vanskeligheder, og jeg kan i saa Henseende være ganske enig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde derom. Jeg tror, at hvis man nu fra Skattevæsenets Side skulde inddelle Restaurationerne efter Rang, vilde der møde os meget store Vanskeligheder. Det kunde ikke gøres uden stor Vilkaarlighed og vilde heller ikke kunne gøres uden at gøre vedkommende Fortrød, thi der er jo ingen, der gerne vil lade sit Etablissement sætte ned i 2den eller 3die Klasse. Jeg tror, det vilde være for tung en Byrde at lægge paa Skattevæsenets Skuldre. I Frankrig er denne Byrde ikke saa tung, der knytter den sig til den bestaaende Lovgivning, Patentskatten, som allerede har sine Klasseinddelinger, saa der gaar det meget let; der er det blevet hjemlet fra gammel Tid.

Med Hensyn til Chokoladeafgiften omtalte det ærede Medlem Hr. Wilmann de smaa Virksomheder, som ogsaa flere andre ærede Talere var inde paa. Jeg lægger heller ikke Skjul paa, at det for mig har været den største Betænkelighed ved at forelægge dette Forslag, at en effektiv Kontrol nødvendigvis visse Forskrifter, som ikke kan være andet end hemmende for de smaa Virksomheder og maaske vil umuliggøre nogle af disse. Men det er jo en nødvendig Følge af Kontrollen i det hele